1879-02-21

AFSENDER
J. C. Jacobsen

MODTAGER
Emil Chr. Hansen

FAKTA

Type:
Letter

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):
J.C. Jacobsens brevpapir

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Det Kongelige Bibliotek

Keywords:
Friendship, academic life

SUMMARY
J. C. Jacobsen disagrees with Emil Hansen's attitude to the University which he considers too self-conscious.

TRANSSKRIPTION
Fredag Middag 21 Febr 79.

Kjære Herr E. Hansen!
Lad mig hermed bringe Dem min forbindtlige Tak for det mig tilsendte Exemplar af Deres Skrift, som jeg strax har begyndt at studere, men som vil give mig Beskjæftigelse i længere Tid, før jeg kan tale med derom! Derimod føler jeg Trang til at tale et Par Ord med Dem om adskillige Puncter i Deres Brev, som have foruroliget mig, fordi Deres Vel ligger mig paa Hjerte.
Da De ikke kan være Tvivl om denne min oprigtige Interesse for Dem og da De sikkert heller ikke vil tage en gammel Mands venskabelige Udtalelser fortrydeligt op, troer jeg at kunne og burde tale ganske oprigtigt. Jeg troer ikke at Universitetet er uvillig til at anerkjende en Mands Fortjeneste, fordi han er Autodidact, men jeg troer at Universitetet - efter min Overbevisning med fuld Føie - er meget betænkelig ved at indrømme Undtagelser fra de gjældende Regler for Adgang til at opnaae academiske Værdigheder. Det er min Overbevisning som med min stigende Livserfaring er bleven bestandigt stærkere, at intet Samfund og ingen Institution kan trives, ja neppe nok bestaae, dersom man for ofte og for tit rokker ved det fundamentale Grundlag, hvorpaa det er bygget. Jeg tilstaaer at man efter min formening ikke har været conservativ nok i den heromhandlede Retning.- Men hvad enten De erkjender Rigtigheden af denne min Betragtningsmaade eller ikke, maa jeg varmt

bede Dem at overveie om De ikke "gjør Uret" imod Universitetet og Dem selv ved uden videre at forudsætte Mangel paa "Venlighed" fra Universitetets Side. Hvad der særlig foruroliger mig paa Deres Vegne, er den synlige Bitterhed, hvormed den forventlige Uret har fyldt Deres Sind og det noget for stærke (exalterede) Udtryk af Selvfølelse og Selvtillid, som denne Stemning har aflokket Dem (Sammenligning med Pasteur.) Det vil heller ikke kunne undgaae Nogens Opmærksomhed, at det ikke er

en venlig Stemning med Universitetet, der har fremkaldt Deres Tilbud af et "overdrevent stort" Antal af Theser og De har neppe tilstrækkelig overveiet at denne næsten udfordrende Overdrivelse ikke er særdeles egnet til at fremkalde den "Venlighed" som De dog ønsker eller kræver. Hvorvidt det iøvrigt er forsigtigt at udæske Opponenter eller Konkurrenter til at prøve Styrke med Dem i saa mange forskjellige Retninger, ved jeg ikke, men jeg kan ikke fordølge, at jeg i Deres Sted ikke vilde have givet mit Lune Luft paa denne Maade.-
Jeg har nu talt, som jeg lovede, aldeles oprigtigt og stoler paa, at De vil forstaae det Sindelag som har dicteret mine Ord.- Disse ere, som De seer, nedskrevne paa staaende Fod, fordi jeg ønskede at de skulde kjende det øieblikkelige Indtryk, som Deres Brev gjorde paa en oprigtig Ven.Maaskee viser ogsaa jeg formegen Selvtillid ved at troe at min Alder og Erfaring sætte mig istand til at give

Dem et nyttigt Raad og maaskee vilde jeg ved at give mig nogen Tid kunnet forme mine Tanker bedre og i en heldigere Form, men jeg haaber at de Kanter, der maaskee kunne findes deri, ikke ville støde den, som læser mine Ord med Venlighed.

Deres oprigtigt hengivne
J. C. Jacobsen

[her følger Emil Chr. Hansens svar. Ikke transskriberet]

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

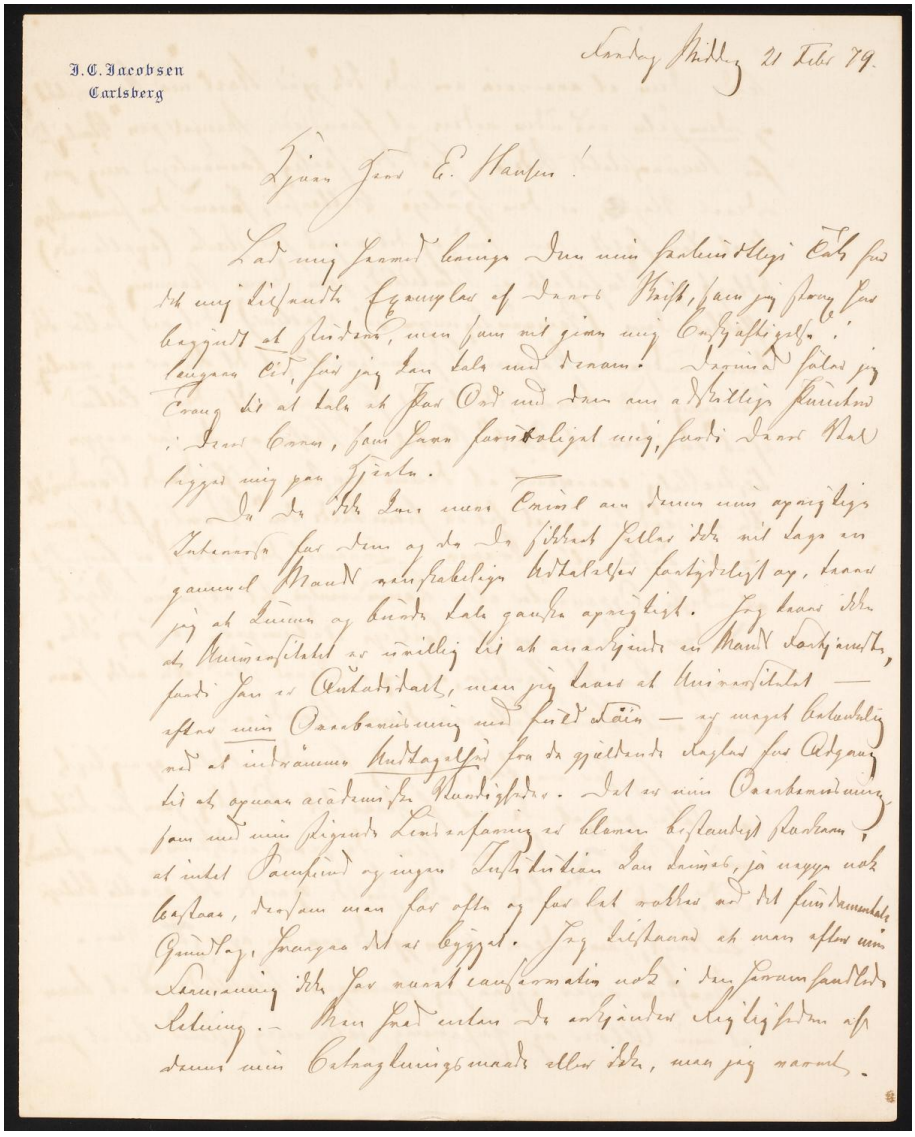

J. C. Jacobsen
Carlsberg

Fredag Middag 21 Febr 79.

Kjære Herr E. Hansen!

Lad mig herved bringe Dem min hjerteligt Tak for det mig tilsendte Exemplar af Deres Skrift, som jeg strax har begyndt at studere, men som vil give mig Beskjæftigelse i lengere Tid, hvor jeg kan tale med derom. Derimod håber jeg Trang til at tale et Par Ord med Dem om adskillige Punkter i Deres Brev, som have foruroliget mig, fordi Deres Vel ligger mig paa Hjerte.

De De ikke kan mere Tvivl om denne min oprigtige Interesse for Dem og de De sikkert heller ikke vil tage en gammel Mands venskabelige Udtalelser fortydeligt op, tvær jeg at kunne og burde tale ganske oprigtigt. Jeg tvær ikke at Universitetet er uvillig til at anerkjende en Mands Fortjenste, fordi han er Autodidact, men jeg tvær at Universitetet — efter min Overbevisning med fuld Faa — er meget betænkelig ved at indrømme Undtagelser fra de gjældende Regler for Adgang til at opnaae academiske Vordigheder. Det er min Overbevisning, som med min stigende Livserfaring er blaven bestandigt stærkere, at intet Samfund og ingen Institution kan trives, ja neppe nok bestaae, dersom man for ofte og for let rokker ved det fundamentale Grundlag, hvorpaa det er bygget. Jeg tilstaaer at men efter min Fornemmelse ikke har været conservativ nok i den herom handlede Retning. — Men hvad enten De erkjender Rigtigheden af denne min Betragtningsmaade eller ikke, men jeg vaaret.

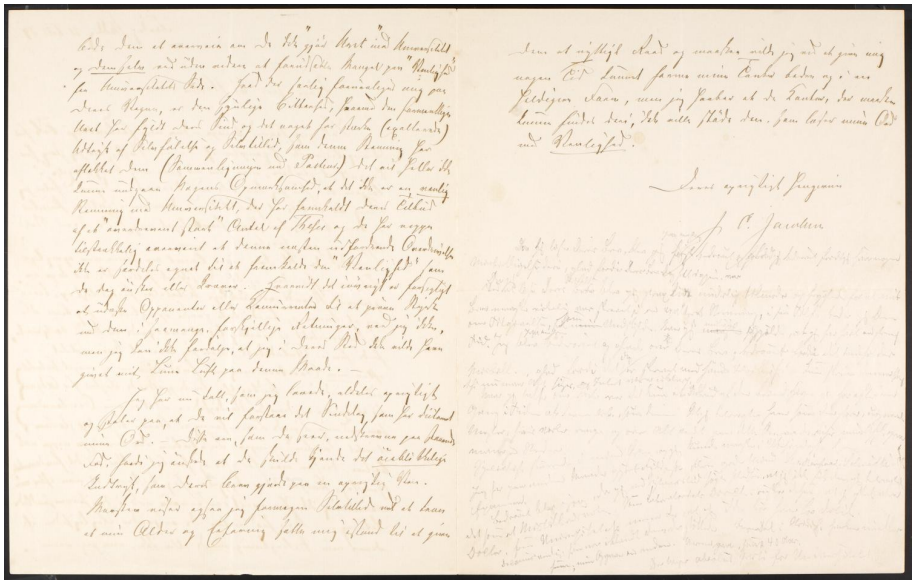
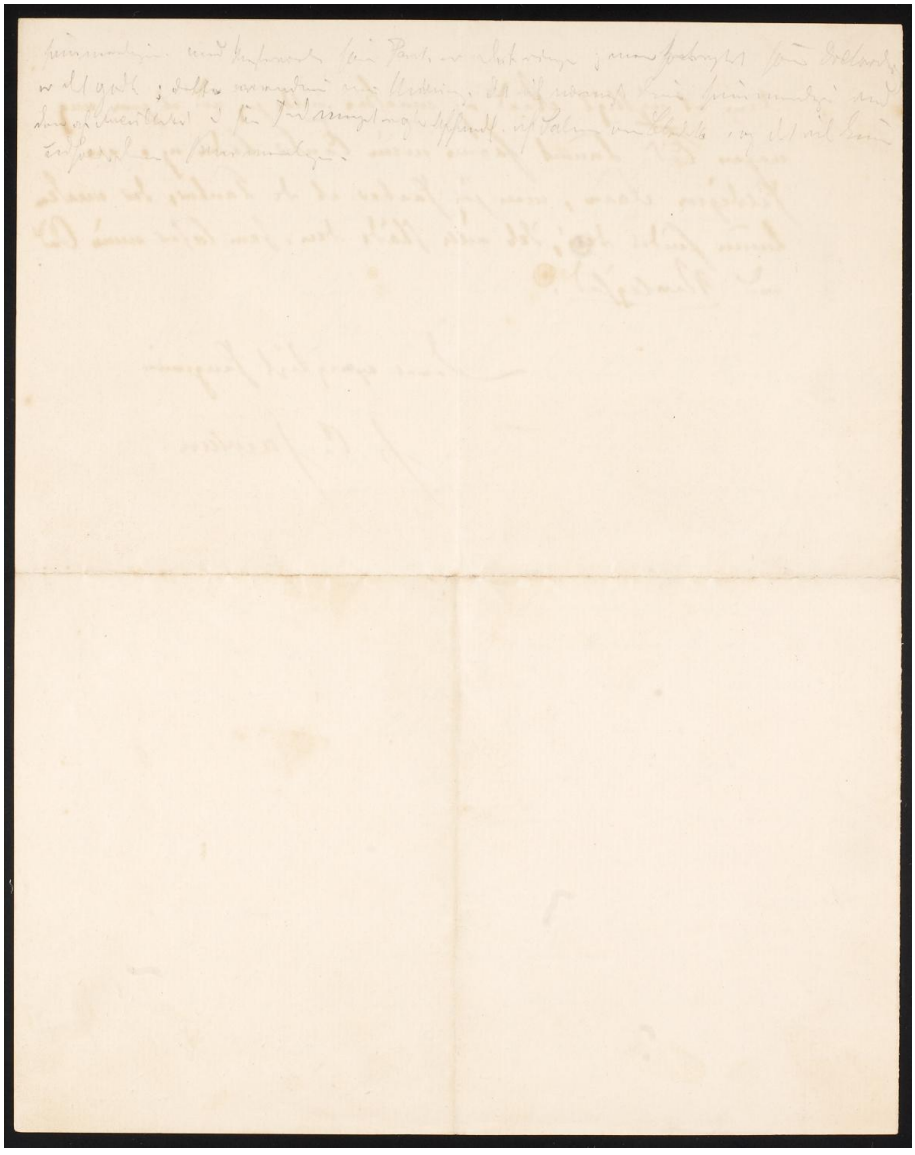
J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET